

Jankov božični večer.

Božični večer. Janko leži v sanatoriju! —

Pred dvema tednoma so ga operirali na ušesu in potem je odšel domov. Med potjo se je pa prehladil in pretresel. Vnela se mu je možganska mrena. Morali so ga zopet odpeljati v sanatorij.

Tam leži danes, ko zvonje zunaj v mestu in na deželi božični zvonovi in vabijo ljudi v cerkev k polnočnici.

Mama in bratec Mirko sta pri njem! Prinesla sta mu majhno smrečico in jo okrasila, da so se šibke vejice upogibale pod težo sladkorčkov, keksov, svečk in podobnega. Zraven je tudi sestra in pomaga Mirku in mami pri drevescu. Tudi ona hoče napraviti Janku veselje, ker je Janko priden in je šel pred operacijo celo sam na operacijsko mizo. Tudi gospod zdravnik je rekel, da je priden in pogumen!

Janko spi! Mama, Mirko in sestra pa krase božično drevesce in razvijajo darila za Janka.

Prebuja se! Mirko še hitro stisne pod božično drevesce, ki vse žari od lučic, ki neštetokrat odsevajo na obešenih predmetih, majhen zavitek. Kupil mu je za denar, ki si ga je prihranil, nalivno pero. Janko je rekel nekoč mami, da bi ga rad imel, in Mirko mu je sedaj izpolnil to željo. Seveda mu ni kupil takšnega, kakor ga ima doma starejši brat, a nalivno pero je vendarle, čeprav nima zatega peresa kakor bratovo.

Janko se je dvignil na postelji in ves začuden onemel. Saj si niti misliti ni mogel, da ga bosta mama in bratec tako razveselila. Niti povedala mu nista nič! — Pa kako sta skrivala nekaj pred njim. Seveda smrečico, ki sta jo prinesla od doma, kjer jo je starejši brat s tovarišem usekal v gozdu. Janku kar žare ličeca od sreče in veselja. Mama mu prinese darila, ki leže pod božičnim drevescem, da jih pogleda. Sama mama se je začudila, ko je zagledala zraven svojega zavitka še dvoje drugih malih zavitkov. Tudi sestra mu je kupila knjigo z lepimi slikami in lepimi povestmi, ker Janko rad čita, posebno še pravljice in povesti. Tako pazljivo je položila lepo zavito knjigo pod božično drevesce, da ni opazil niti Mirko, ki je sedel za mizo.

Janko ves srečen razvija zavitke. Mama mu je kupila par nogavic, ker jih potrebuje. Potem topel pulover in nekaj bonbončkov. Kako vesel je Janko vsega! — Potem pa začne odvijati knjigo. Ko jo zagleda, pogleda ves srečen sestro, ker dobro ve, da mu jo je kupila ona. Saj ji je nekoč rekel, da je to baje zelo lepa knjiga. Nazadnje vzame v roke majhen zavojček. Bratovo darilce! — Mirko ga skoraj požira s pogledi. Ali bo zadovoljen? Pri sebi že ugiba, kaj bo rekel Janko in kako bo vesel. Sedaj je odprl škatlico! — Zagledal je nalivno pero. Kako srečen nasmeh mu je zaigral na licih. Davna želja: imeti nalivno pero, se mu je izpolnila danes v sanatoriju, daleč od doma, kjer ne more deliti svojega veselja in sreče z drugimi. — Še bolj srečen kakor Janko je Mirko, ko je opazil, da je razveselil bolnega bratca.

Vsi skupaj: mama, Janko, Mirko in sestra občudujejo darila. Veseli so vsi skupaj.

Tedaj se pa Janko spomni nečesa in vpraša mamo tiho na uho: »Kako pa praznujejo danes božični večer doma atek, sestri in brat?« Mami kane solza iz očesa, a jo zakrije in se obrani joka, ki se je hoče polastiti, in pogladi bolnega Janka brez besed po glavici in njegovih zlatorumenih lasih...